1877. IV. évfolyam. 122. szám. Debreczen, Kedd junius 26.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban a debreczeni *vezzvenynyomdában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetesi díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában.
Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **piaczutcza, Szabó Lajos ház, 1712. sz. alatt** czimezendők.

Előfizetési felhivás

a

„DEBRECZENI ELLENŐR"

czimü,

hetenkint ötször megjelenő, politikai, társadalmi s közgazdászati lapra,

a debreczeni szabadelvüpárt közlönyére.

Szives bizalommal felkérjük a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket a jövő julius—szeptemberi évnegyedre,— hozzánk minél előbb beküldeni sziveskedjék, nehogy a lap küldésében fennakadás történjék.

Előfizetési árak ugy **helyben** mint **vidékre**.

Egész évre 10 frt.
Félévre 5 frt
Negyedévre 2 frt 50 kr.

Előfizethetni helyben **Kutasi Imre nyomdájában**, — továbbá **Telegdi K. Lajos** és ifj. **Csáthy Károly** könyvkereskedéseikben, s **Steiner Sámuel** fődohánytőzsdéjében, s vidéken, postautalványnyal minden posta hivatalnál.

A „Debreczeni Ellenőr" szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Törvénykezés

(berekesztésül a lapunk f. hó 19. 23-án megjelent számaiban közlött czikhez.)

A lapokban nem rég közöltetett, — hogy a polgári törvénykezési rendtartásnak, a végrehajtási eljárásra vonatkozó részét ide nem értve — módositása törvényhozás utján foganatba fog vétetni. Tehát a végrehajtási eljárásban legalább ma semmi baj nincs, mely orvoslásra várna?

Hiszen minden jogász, ki természetesen nem jogtanácsos, hanem biró vagy ügyvéd, a kinek hivatása nem tanácsot adni, melynek aztán az vegye hasznát, a ki tudja s foganatositani birja, hanem igazságot szolgáltatni, s illetve azt érvényre is emelni, gazdagnak, szegénynek egyenlő mértékkel, tapasztalatból azt érzi, azt tudja, hogy épen a végrehajtási eljárás az, mely mindenekfelett javitandó és pedig tisztán a törvénykezés érdekeinek megtelelőleg.

Egyátalában nem akarunk kiterjeszkedni, különösen e lap keretében, melynek más rendeltetése is van, mindazon bajokra, melyek a végrehajtási eljárásnál a mostani perrend szerint fenállanak, csak jelezni kivánunk némely dolgokat, a melyek magok is azon meggyőződésre vezethetik az illető köröket, hogy a perrendtartás végrehajtásra vonatkozó része igen is módositásokat s változtatásokat igényel.

Felhozzuk azt, hogy a feloszthatlan ingatlan vagyonból csak a magasztalt közös tulajdonos joga vonható végrehajtás alá. E §-t, mely oly elméletet tartalmaz, a melyet hitelező és adós és ennek rokonai, s érdektársai könnyes szemekkel szoktak aztán megérteni, azok inditványozhatták a maga idejében, kik a nagy világ nagy városaiban sokat járhattak, de Magyarországon annál kevesebbet tapasztaltak. Ha a törvény ezen intézkedése még soká fen áll Magyarországon s e helyett vissza nem állittatik a régibb gyakorlat, az magában véve is pusztitó ragály lesz az országban.

Felhozzuk, hogy a biróságnak az ingatlanok eladása esetén a vételárt rövid uton kellene a betáblázott hitelezők kezébe adni, s e helyett a perrendtartás nyügös rendelkezései s a letéti rendeletek miatt hónapok mulnak el, mig a hitelező megtudja, hogy követelését hol kaphatja meg. De hát nem kaphatja azt a biróságtól, hanem vagy az adóhivatalokhoz, vagy a vevőhöz, vagy mind kettőhöz utaltatik. Merre menjen, hová menjen, kinek adja kötelezvényét, alig tud eligazodni. Ha szerencsére egy helyről kaphatja pénzét, akkor csak átesik a bajon, ha két helyről kapja, kétfelé nem szakithatja okmányát; fut az adóhivatalhoz várni, izzadni, de hát ott baj van, kifogások is tétetnek és gyakran joggal; keresi a vevőt, de hát ez bizony még nem fizet.

Boldog isten! Mily eljárás azon egyszerüség mellett, a midőn a biró a feleknek, akár hányan voltak, rövid idő alatt közvetlenül kezébe adta a pénzt!

És mi ama boszantó eljárásnak a főindoka? Az, hogy a pénz 4 százalékra az államkincstár által vétessék be a lehetőségig, és használtassék, a mi, — a tömegnek sokkal nagyobb kamatot kel letvén mindenfelé fizetni, s az idő rendesen elhaladván, — kiszámithatlan veszteséget okoz a hitelezőnek és adósnak. És a mi legsajátságosabb, a kincstár a bevett pénzért fizet 4 százalékos kamatot, ha pedig nekie van követelése, legyen az adó vagy illeték, vagy dohányzsinórpénz stb., no azért már ő is ugyanazon pénzből 6 százalék s több kamatot követel s vesz fel. Ez nem méltó az államhoz, s ezen egész eljárást bizony épen az államnak is jól felfogott érdekében gyorsan meg kellene szüntetni.

Az igény és árverési hirdetések, alig elviselhető dij mellett a hivatalos lapba csoportositattnak; oda, a hol azokat a legnagyobb részben senki nem olvassa, még csak nem is keresi, és miután ezt a tapasztalat igazolja, kénytelenek a felek ismét költséggel a vidéki lapokban hirdetést tétetni, mely sajnos körülmény utoljára oly aránytalan költséget okoz, a milyen Magyarországon soha nem volt.

Ama hirdetések ismételt dij mellett, még akkor is közzététetnek a hivatalos lapban, — ha már egyszer közölve voltak; — t. i. a törvény szerint egy hirdetményben két árverési határidő tétetik közé szükség esetére; de azért ismét hirdettetik, és nem az előbbi dijért, a másik határidő is, ha az első árverés nem sikerült, a mi pedig talán soha sem sikerül a tapasztalat szerint.

Igen sok esetben a semmitő szék a végrehajtási s árverési eljárást megsemmisiti a hivatalos közegek hibája miatt is; de arról aztán szó sincs, ki viseli a régi, vagy az uj költségeket?

Nem akarunk tovább menni, mert e lap kerete, de talán semmi lap kerete nem engedné meg, mindazon bajok elsorolását egyszerre, a melyek épen a végrehajtási eljárásban orvoslandók volnának, csak jelezni akartuk a bajt s azon nézetünket kifejezni, hogy épen e téren volna mielőbb szükséges a gyökeres javitás.

— **Az osztrák** quóta bizottság tegnap tartott ülésében felolvastatott a második és igen terjedelmes magyar nuntium, melyet Falk Miksa készitett s a bizottság egyhangulag elfogadott. Mind a magyar, mind az osztrák bizottságok, megválasztatásuk után azonnal összeülnek, s a tárgyalásokat meg fogják kezdeni, hogy a megállapodás még e hó végére létre is jöjjön. Azon esetben, ha a tárgyalások tovább huzódnának, a képviselőház nem fogja magát a jövő hó 3-ikán elnapolni, hanem megvárja a deputátiók tárgyalásának végét.

— **A monarchia** fegyverkezéséről szárnyalt és szárnyaló hireket több oldalról szeretik czáfolgatni, de azért ezek nem tagadnak mindent, hanem distingtiót tesznek a katonai készülődések mérve és természete közt. Bosnyák és Herczegovina occupátiójára vonatkozólag a „Corr. Gen. Autr." azt jegyzi meg, hogy a kik ezt állitják, azok már nagyon messze mentek. „Sem egyik tartomány megszállásáról, sem pedig háborus magatartásról bárki ellen is — szó sincs. Egyszerün csak oly kis mérvü intézkedés az egész, melyet a határok érdeke előre megkiván." Elhiszszük. Most e pillanatban csak a határok vannak szóban, de nincs messze az az idő sem, midőn az egész monarchia érdekében kell intézkedni.

— **Az osztrák** kormány csak akkor szándékozik a keleti kérdésben válaszolni, ha már minden interpellátió beadatott erre vonatkozólag. A mi Montenegró támogatását és a német véd és dacszövetségi ajánlatot illeti, a válasz az illető hirek dementijére fog szoritkozni.

— *Rövid hirek* — **Sándor czár** a dunai átkelés végbemenetele után — visszatér Oroszországba. — **Milán** fejedelem e hó 24-én visszatért Plojestiből Belgrádba, s ott ünnepélyesen fogadtatott. — **Andrássy gróf** pár nap óta gyöngélkedik, de azért háboritlanul dolgozik Schönbrunban. — **Gróf Zichyről** a monarchia konstantinápolyi nagy követéről azon hir hogy beteg, nem igaz. — **Haynald** kalocsai érsek visszatért Brüsselből, hol az áfrikai congressuson vett részt; a belga királyi pár különös kitüntetésekben részesitette őt, s a Lipótrend nagy keresztjével is feldiszitették.

Országgyülés.

— Jun. 25. —

Elnök: Várady Gábor.

Az elnöki előterjesztés meghallgatása után a letárgyalt gyámügyi törvényjavaslat harmadszor felolvastatott, s a főrendiházhoz átküldetett. Ezután tárgyalás alá vétetett a pénzügyi bizottság jelentése a Beszterczebánya mellett épült gőzfürész költségeinek fedezésére megkivántató póthitelről szóló tjavaslat tárgyában. — Hegedüs Sándor, mint előadó ajánlja elfogadásra a javaslatot. Hegedüs László elfogadhatónak találja azt, s kéri a kormányt, hogy az erdőüzelmekről tegyen időnként jelentést. Széll K. megjegyzi, hogy ez minden évben megszokott történni. A javaslat elfogadtatott. Tárgyaltatott a közadók kezeléséről szóló 1876. évi XV. törvényczikk pótlásáról szóló javaslat, melyben kimondatik, hogy a közadónak végrehajtás utján való behajtásnál előforduló igényt és elsőbbségi perekben az adófelügyelőt a köztörvényhatósági tiszti ügyészek képviselik.

Hegedüs S. előadó ajánlja elfogadás végett. Muksis Ernő ellenzi annak elfogadását, mert nem vezet deczentralizálásra, s csak ujabb terheket ró a hatóságokra. Néhány felszólalás után, melyben Széll K., Vidliczkay, Gullner, Simonyi E. és Hegedüs S. vettek részt, a javaslat elfogadtatott.

A 153 milliós kölcsön első és második feléről szóló zárszámadás tárgyalása folytán a fölmentés megadatott. A gömöri vasutnak zárszámadására vonatkozó förendi módositás elfogadtatott. Makray Aladár mentelmi jogának felfüggesztése a bizottság s a képviselő saját kérelmére megadatott. — Ezzel az ülés véget ért.

A háboru.

— A komoly actió két hónapi előkészülődés után a Duna vonalon is megkezdetett. Az oroszok átkelésének megkezdése a Dunán Brailánál való tény, sőt az is szomoru való, hogy a törökök nemcsak Macsinból, — hanem Tulcsa és Izakcsa erődökből is kivonultak. — Minden jel oda mutat, hogy a török hadvezérlet a Dobrudzsa védelméről egészen lemondott s a komoly összeütközést a küsztendzsei vasutvonalnál, — mely párhuzamosan halad a Traján sánczokkal, lehet várni legközelebb. — Az átkelés részleteiről s már egyéb harczi eseményekről a következő táviratok szólanak:

Szentpétervár, jun. 24. Plojestiből táviratozzák 23-ról: Schukov tábornok, a negyedik gyalog hadosztály első dandárának parancsnoka a reá bizott nehéz feladatnak, hogy Galaczból a Dunán tutajokon menjen át, és a jobb paton a Budschaki magaslatokat szállja meg, sikeres megoldásáról következőt jelenti: Folyó hó 21- és 22-ke közt éjjel Zimmermann tbnok, a 14-ik hadosztály parancsnokának jelenlétében a Raiesa- és Riacsk-ezred öt-öt százada tutajokra szállott; a Raiesa-ezred századai, melyek először érkeztek az ellenséges partra, a török hadak által igen heves tüzzel fogadtattak, mindazáltal megtámadták a magaslatokat és az ellenséget visszanyomták; a legelsők, a kik a partra léptek, Elsner és Sukov hadnagyok voltak. Az ellenség lovasságának kisérlete, hogy számra nézve gyengébb gyalogságunk jobb szárnyát megtámadja, a Riacsk-ezred időközben elősiető századai által meghiusittatott. Reggeli 7 óra felé az erősitést nyert ellenség megnyitotta a támadást jobb szárnyunk ellen. A heves harcz délig tartott, tüzérség és lovasság hiányában gyalogságunk kénytelen volt a török lovasságot szuronynyal támadni meg. Egy ágyunak megérkeztével azonban a küzdelem más fordulatot vett, a törökök megszüntették a tüzelést és visszavonultak. Az oroszok a Budschak magaslatokon erős állást foglaltak. Ezek 10 századnak 3000 fönyi török gyalogság, 300 lovas és 2 ágyu elleni küzdelmében csapataink bámulatra méltó vitézséget tanusitottak. Orosz részről a veszteség halottakban 7 tiszt és 11 közember sebesültekben két tiszt és 88 közember. 22-ke és 23-ka közti éjjel a czár, a trónörökös Vladimir, Alexis és Sergius nagyhg kiséretében Galaczba jött, hol a czár a kórházat meglátogatta, és a sebesültekhez legkegyelmesebben kérdéseket intézett. A Budschak melletti harczról szóló hireket Zimmermann tbnok kiegészitve jelenti, hogy a f. hó 23-án délután 3 órakor gőzhajókon és bárkákon a Borodinsky ezreddel Macsinba érkezett, mely várost a törökök elhagyták s melyet az oroszok harcz nélkül elfoglaltak. — A papság, valamint a lakosok is az ezredet ünnepélyesen, szent képekkel és énekkel fogadták: az ezred kibontott zászlóval s a nemzeti hymnus hangjai mellett vonult be Macsinba, ahol maradni is fog. Ugyanoda fog Schukoff tábornok dandára is bevonulni, és intézkedések tétetnek egy Braila és Macsin közti kocsiut helyreállitására. — A „Constantin" és „Vladimir" gőzösök ujabb kirándulásokat tettek a tengerre, az előbbi anatoliai, utóbbi a ruméliai partokon. — Folyó hó 20-án négy török kereskedelmi hajó a „Konstantin" által elsülyesztetett, mely után azok fölszerelvényének partraszállitása után Sebastopolba visszatért. — „Vladimir" gőzös 22-én tért vissza Odessába és „Aslan-Bachri" török brigget 16 emberrel és fölszereléssel hozta magával, melyett 30 mértföldnyire Várnától fogott el. —

A kaukazusi hadseregtől jelentik: Az ostromütegeknek felállitása Karsz mellett és Karsz északi erődeinek bombázása folyton tart. Folyó hó 22-kén a törökök két zászlóaljal, egy üteggel és két lovasszázaddal kirohanást tettek, mely az orosz lovasság által visszaveretett. — A kurdok Vanból érkező nagy tömege körülvette Bajazid várost, melynek helyörsége már több támadást vert vissza A segély-csapatok utban vannak. — A Kabulet-sereg f. hó 23 án összes felállitott ütegeiből a Zichidswarban fekvő törököket lövette. — Abchaziában az oroszok Mergura és Mokva mellett fölkelt lakosokkal és a hazatért kivándorlottakkal csatát vivtak — Az oroszok tölük sok lovat, fegyvereket vettek el és néhány foglyot ejtettek.

A romanismus.

— Szántay Aladártól. —

(Folytatás.)

Ezen párt az Magyarországon, mely a testvéri viszonyról semmit sem akar tudni, eltépne minden köteléket,' s folyton panaszkodik és agitál.

Az álomkép Dakó-Románia. Ezen hazafiatlan törekvések az országon kivülről folyton istápoltatnak, az üszkök kivülről hullanak be.

Az iskolában használtatni szokott könyvekben a történelem elferditetett, s magyarellenes irányban adatik elő, s oly eszmék csempésztettek be, melyek mérget lehelnek.

Minden évben előkerül azon térkép ujabb meg ujabb kiadásban, melyben Dakó-Románia kiterjedése lerajzoltatik.

Szegény Magyarország, ha azon népekre biznák, kik területeden laknak, hogy térképedet elkészitsék, neked egyetlen vármegyét sem hagynának.

Gyakran a szélső párt minden kigondolható módon igyekszik elrémiteni a hazafias pártot, s gyakran sok nemes eszme épen e makacsság miatt szenved hajótörést.

Ezen párt fölényt akarna gyakorolni a vallási ügyekben, s azon szabadsággal, a melyet az egyházi autonomia adott, gyakran vissza akar élni: megfeledkezve arról, hogy e föld Magyarország.

E párt ha oly következetesen igyekszik a hazafiatlanságot erénynek tartani, előbb-utóbb veszélyes lehet; azonban a magyar kormány mindég fog birni annyi erélylyel, hogy rendre utasitsa a fenhéjázókat.

Magáról a román népről csak elismerőleg lehet szólani, mert ennek nagy része még nem sodortatott a dakó romanisták áramlatába.

A mostani szomoru anyagi viszonyok közt folyvást halad, egyes vidékeken pedig dicséretes sikert mutathat fel.

Maga a román nép zöme soha sem volt ellensége a magyarnak; mert az egyszerü nép az ő természetes eszével belátja, hogy a hazában mindenkinek egyforma jogai és kötelességei vannak. Panaszkodni nincs oka miért, és nem is panaszkodik.

Bár kellő tudomásunk van arról, hogy azoknak egy része, a kiknek a testvériséget és szeretetet kellene hirdetni: nem tudni mi okból és sugalmazásból a nép közé hazafiatlan eszméket hintenek, de ez eszmék termékeny talajra eddig még nem találtak.

A magyarok nagyon jól ö-merték azon álarczosokat, a kik e hazában a hazaárulással egyforma bünt követnek el, midőn titkon izgatnak; de a magyarok a türelem kelyhéből régóta isznak, és ők szivet tárnak a románnak, a ki magát ellenségnek tartja, mert a románt a magyar testvérnek tekinti.

Észak-Amerikában is sok népfaj él, de az ország boldog és hatalmas.

E föld, ha Magyarország közös haza is, az ellen ne emeljen senki szót, mert a ki saját hazáját bántja, az nagy bünös.

Ezek után kitünik, hogy a romanismus azon áramlatot jelenti, mely a román népfajnak több jogokat akar kivivni, s törekvései által a nemzetiségi eszméket akarná megvalósitani. Nagyon szép, mikor valaki nemzetiségét, nyelvét tiszteli és sokra becsüli, a románok becsüljék meg nyelvüket, s meddig mint honpolgároknak a hazafiság megengedi, ám haladjanak előre; de azontul minden előre haladás a magyar nemzet elleni merénylet lenne.

Mert régen be van már az bizonyitva, hogy egy államban az uralkodó nemzetiségen kivül, — más nemzetiségi eszmék előretolása csak azon fokig engedhető meg, meddig az állam létele veszélyeztetve nincs, mert ellenkező esetben ezen törekvések az állam fenállását megakadályoznák, s a legnagyobb veszélyeket idézhetnék elő.

Ezen elvet Európában minden nemzet szem előtt tartotta és tartja, egyedül Magyarország az, mely már eddig is a nagylelküség és engedékenység végső határáig ment, melynél tovább saját fenállása és létele koczkáztatása nélkül nem mehet.

Mi bizunk a román testvérek hazafiságában, egy fecske nem csinál nyarat, a tulzó dakó romanisták a román nép nevében nem beszélhetnek.

Az ő tanaikat megdönti a jövő.

(Folyt köv.)

Lótenyésztési dij jutalomkiosztás Debreczenben.

Ezennel közhirré tétetik, miszerint a Debreczen sz. kir. város és Hajdumegye lótenyésztés emelésére engedélyezett lótenyésztési

---

A „Debreczeni Ellenőr" tarczája.

BÁTHORY ERZSÉBET.

Történeti elbeszélés a XVI. század utolsó és a XVII. század első tizedéből.

Irta:

Dr. Heiszler József.

Folytatás.

Jolán, a fehérlak tündére mélyen meg vala hatva a hosszu szenvedés e fájdalmas kitörése által. Mint minden szenvedő iránt, ugy most is őszinte rokonszenvet érzett nemes szivében. Szemeiben mennyei harmat kezde felcsillogni. Elgondolkozott. Eszébe jutott az e pillanatban, mit soha sem hitt, hogy valaha megtörténhetik, és mégis megtörtént. Vőlegénye ott hagyta őt virágai között egy gazdag várbirtokos leányáért, s érzé, hogy a világon sok igazságos oka van az embernek a panaszra.

A fájdalom és részvét között mindig a barátság szent alakja áll, a nélkül hogy tudnák.

A házi kert előtt kőpad vala, honnan elragadó kilátás ajánlkozott a kies Vágvölgyre, s a völgyet környező várkoszorus sziklákra. Jolán leült a kőpadra, s az idegen urnak is inte, hogy ülné le, s nyugodná ki magát.

Boldizsár nem tudá magát uj helyzetébe betalálni. Azt gondolá, hogy itt nem emberek laknak; mert itt nem kaczagnak, nem gunyolnak. A szép hölgy bizonyosan álomkép, s ő még bérczei között ábrándozik, vagy valamely kedves tündér ő, ki az emberi szenvedéseket kibékiteni jött pár pillanatra a földre. Igen félt, hogy e kellemes tünemény egyszer csak eltünik, vagy virággá változik. Azért még nevekedett meglepetése, midőn az őt nyugodni szólitá fel, s helyet mutatott neki a kőpadon.

— Ön valószinüleg a szomszéd birtokos Vaday ur. Atyám hálásan emlékezik önre. Vaday urhoz van szerencsém, nemde?

— Nem nagy szerencse kegyedre drága kisasszony.

— Sőt igen uram. Mi mindnyájan levagyunk ön iránt kötelezve. Különben az aranyat becsüli az egész világ, pedig durva fekete kövek közé zárja a természet. A gyémántok soh' sincsenek drága foglalmányban.

Boldizsár felkelt.

— Mit akar ön uram.

— Elmenni.

— Miért?

— Magam sem tudom igazán, hanem ugy érzem, hogy legjobb lesz elmennem.

— Nem engedem meg. Bevárnia kell jó atyámat. Sokszor emlegeté azon medvevadászatot, a midőn összeszaggattatik, ha ön hirtelen ott nem terem, s le nem szurja ama vad állatot. Fogadja hálás köszönetemet Vaday ur.

Kezdetben Boldizsár azt gondolá, hogy e kedves leányból is a társaság gunyszelleme beszél. Sima kigyó ékes virágok alatt, s régi elkeseredése ismét feleleventi. Most azonban mennyei jólét kezdi elárasztani egész lényét, hogy végre talált valakit, és pedig egy szép, nemes hölgyet, ki szivéből merité hozzá sugárzó szavait, és nem eszéből, mint már ezt másoknál megszoká.

Ezalatt alkonyodni kezde, s az aranyos nap a távol ormokon megvetett ágyának bibor leplei közé hanyatlott fáradtan, s az alkony átlátszó rózsapárázatában remegve felcsillogott az esthajnali csillag, a szerelemnek fényes csillaga.

Boldizsár felemelkedett, távozni készült pedig oly sok mondani valója lett volna, de nem talált soha alkalmas szavakat. A szavak melyekre eddig az élet megtanitotta, oly epés sárgák valának, fulánkos kigyói a sötét léleknek. Ezeknek nincs joguk e helyzethez. Ime most beszélhetett volna kigunyoltatás félelme nélkül, és nem tud. Ott nem látják alakja aránytalanságát, csak lelke bátorságát, csak csekély jó tetteit. Ah mennyi jót volna ő képes tenni, ha ily szemlélője lehetne. S most hallgatnia kell. Majd megfulladott, és mégis hallgatnia kelle.

Végre elvált. Nem győzte várni a ház urát, kit tulajdonképen nem is keresett. Midőn fenyvesébe ért, s az est kiterité az egész vidékre fényes csillagpalástját, s a virágok álmadozva kiáraszták kábitó illatainak: a közel bokorban megzendült a csalogány éneke, az az érző, vérző, zokogó ének, melyben a fájdalom összecsókolkozik az örömmel.

Boldizsár hallgatott most is, de keservesen zokogott . . . a bokrok felett lengő fehér köd Jolán bájos alakját büvölé lelke elé. Az égsátor rezgő csillagai róla meséltek felolvadt lelkének arany regéket, s a csalogány a szerelem fájó boldogsága felől énekelt.

De hát az mind hiu ábránd. Ő elitélve volt. Anyja a természet megtagadta, a társadalom kitaszitotta . . . eh mit, ő embertorz volt, Jolán pedig szép . . . ő emberangyal. . . Minek is álmodozni felőle a szegény embernek.

(Folyt. köv).

jutalomdijosztás folyó évi augusztus hó 12-én Debreczenben a nagyerdei lövelde téren fog megtartatni, mely alkaromra a következő államdijak leszenek kitüzve:

I.

Sikerült szopós csikóval bemutatott anyakanczák, melyek jól ápolt, egészséges állapotban vannak s a jó tenyészkanczák kellékeivel birnak.

Első dij . . .	12	darab magyar arany.
Második dij . .	10	„ „ „
Harmadik dij .	8	„ „ „
Negyedik dij .	6	„ „ „
Ötödik dij . .	5	„ „ „
Hatodik dij .	5	„ „ „

II.

Három éves kanczacsikók számára, melyek kitünő tenyészképességet igérnek.

Első dij . . .	10	darab magyar arany.
Második dij . .	8	„ „ „ „
Harmadik dij . .	6	„ „ „ „
Negyedik dij . .	5	„ „ „ „
Ötödik dij . . .	5	„ „ „ „

Minden tekintetben kitünő mén- és kanczacsikókat a kitüzött dijakból pályázaton kivül is jutalmazhat a dijosztó bizottság.

Ezen államdijakra pályázhat minden debreczenvárosi s hajdumegyei tenyésztő, ha községelöljárói bizonyitványnyal igazolhatja azt: hogy a szopóscsikóval bemutatott anyakancza már a csikó születése elött sajátja volt, vagy pedig, hogy a kiállitott hároméves kanczacsikó egy, az ellés idejekor birtokában volt anyától származik és általa neveltetett.

A pályázatból csak az angol telivér lovak vannak kizárva, — minden egyéb faju — aká nagyobb, akár kisebb tenyésztő által nevelt ló, az aranydijakra kivétel nélkül pályázhat; ha azoban valamely ménestulajdonos vagy bármely más dijnyertes pályázó a nyert aranydijat a közügy érdekében a helyszinén ujolag pályázat alá kivánná bocsátani, ugy kitüntetésül a dijak szerint fokozatosan osztályozott arany-, ezüst- vagy bronz-diszoklevelet fog nyerni.

A bemutatott lovak megbirálása, valamint az odaitélt dijak kiosztása is, egy e végre alakult vegyes szakbizottság által azonnal a helyszinén fog eszközöltetni.

Hogy a dijosztó bizottság kellő időben megtudhassa valamennyi pályázó ottlétét, köteles minden pályázó a kijelölt nap reggelén a debreczeni helyhatóságnál jelentkezni, hol további utasitást nyerend.

Kelt Budapesten, 1877. junius hó 12-én.

A földm.-, ipar- és kereskedelemügyi m. k. miniszterium.

Fővárosi hirek.

— **Deák Ferencz** szobrára eddig 103, 834 frt 84½ kr, továbbá 484 frt 36½ kr aranyban, ezüstben s 500 frt érték papirokban gyült be. — **Donadio Bianka** e hó utolsó napján fog utólszor föllépni a nemzeti szinpadon, s ezután a szini képezde növendékei játszanak két estén, s ekkor a szinivad befejeztntik. — **A városligeti** artézi kutban elvégre megjelent a régen várt vendég — a viz. Állandó lakónak kell ott lennie nem csak vendégnek. — **A meleg napok** égető hősége mellett az alsóbb néposztályból sokan mennek a szabad Dunába fürödni, s ennek igen sok áldozata van; közelebb is két férfi lelte a hullámok között halálát. — **Miletics-érmek** küldtek be egy lap szerkesztőségéhez, s annak egyik oldala a Miletics feje és neve, másik oldalán pedig az orosz kétfejű sas látható babérkoszoru közt. — Hát aztán valjon kinek és minek adományozzák ezt?

Vidéki hirek.

— **Zenteleken** a lakosság egy része a megyei törvényhatóság intézkedéseinek nem akart engedni, s e miatt a helység katonasággal rakatott meg. — **Csér** községben roppant nagy tüzvész dühöngött, ugy hogy csak 3 ház maradt meg az egész helységben. — **Elő-Patakon** egy magát igazolni nem tudó egyén elfogatott, s kiderült hogy román kém. A fogságból megszökött! — **Szegszárdon** nagy mérvü bankóhamisitásnak jöttek nyomába; a főbünös Kalicza K. nyomdatulajdonos volt. — **Gr. Széchényi** Czenk mellett levő erdőjét a Kanizsáról Sopron felé menő vonat kürtőjéből kipattant lángok felgyujtották, s 20 holdnyi leégett. — **Nagy Károly** vidékén jégzápor volt a mult héten, s a kárt 15—20%-ra becsülik helyenként.

Napi hirek.

— **Báró Edelsheim Gyulay** lovassági tábornok, — Magyarország főhadparancsnoka ő excellentiája ma délig időzött városunkban. — Tegnap szemlét tartott az itteni katonaság felett, ma azonban ő excellentiája gyöngélkedett, s a mára tervezett gyakorlatok e miatt elmaradtak. A főhadparancsnok ur és kisérete a ma déli vonattal Nagyváradra utaztak.

— **Felhivás Debreczen város hölgyeihez.** Az orosz-török háboru azon stadiumba lépett, a melyben a véres csaták most már minden valószinüség szerint egymást követendik. A török nemzet hős fiai már eddig is nagy számmal hullottak el a véres harczban, melyet megtámadott jogaik védelmében vivtak s most napról-napra nagyobb leend azoknak száma, kik vérökkel fognak áldozni szorongatott hazájuk védelmében. E véres harczban a magyar nemzet legrésztvevőbb rokonszenve kiséri a testvér nemzet hős fiait, s e rokonszenv, mint az a lapokból olvasható, nem csupán a keblek néma érzésében, hanem tettekben is mutatkozik országszerte. — Azóta, a midőn e nemes város magasztos lelkü hölgyei által adományozott nagyobb mennyiségü tépést rendeltetése helyére eljuttattam, ismét küldetett be hozzám bizonyos mennyiségü tépés a török szebesültek részére, s azon hitben vagyok, hogy szavam nem leend kiáltó szó a pusztában, ha ismét Debreczen város hölgyei nemes szivéhez fordulok s felhivom őket, hogy most, midőn a török harczosok nagy és válságos napok előestéjén állanak, legyenek kegyesek azok sebesültjei részére ismét tépést készitení s azt hozzám mielőbb eljuttatni. Erősen él bennem a hit és remény, hogy felhivásomat szép eredmény fogja koronázni. Biztosit engem a debreczeni nők ismert jótékony érzülete s azon nemes rokonszenv, — a melyet a török nemzettel szemben még eddig minden kinálkozó alkalommal h a z a f i a s a n kimutattak. A tépés-adományok a nagyujutcza és piaczutczák szegletén levő lakásomba küldendők. — Debreczen, 1877. jun. 26. K a c s k o v i c s Iván, mint a debreczeni honvédegylet elnöke.

— **A versenytornázás** dijai tegnap este 6 órakor a tornateremben következő eredménynyel osztattak ki: 1) Á l t a l á n o s ü g y e s s é g é r t felszerelt tajtpipát és egy drb. 2 frtos tallért, nyerte K o c s á r Gábor előtornász. 2) N y u j t ó n, 1-ső dijat, 2 aranyat, nyerte S i l b e r m a n n Hermann előtornász, 2-dik dijat, 2 tallért, nyerte S z é k e l y Lajos tornász. 3) K o r l á t o n, 1-ső dijat, 2 aranyat, nyerte M á t é f f i Ferencz előtornász, 2-dik dijat, 2 tallért, nyerte S i l b e r m a n n Vilmos tornász. 4) L o v o n é s b a k o n, egy aranyat, nyerte S z ü c s Kálmán tornász. 5) K a r i k á k o n és trapezon, egy aranyat, nyerte K i s s Károly előtornász. 6) V i v á s é r t, 1-ső dijat, egy aranyat, nyerte K i s s Ernő előtornász, 2-dik dijat, 3 drb. tallért, nyerte M. B a l o g Lajos tornász. A magas ugrás, gyors és tartós futás ez évben a beállott vihar végett végbe nem mehetvén, a dijak a jövő évre félretettek. A tornaegylet vivóival gr. V a y Lajos, athletikai klub tagja, mint műkedvelő, szép eredménynyel működött. A dijak kiosztása után a dijat nyert tornászok, a vendégbevezetők, rendfelügyelők és tánczrendezők az egylet által a tornateremben szerényen megvendégeltettek.

— **A nőegylet árvái** számára ujabban adományoztak: t. B é r e s s y n é urnő sertéshust, t. O s z t e r l a m n é urnő 1 kosár pöszmétét; fogadják szivességökért az árvák nevében köszönetemet. Kacskovics Ivánné.

— **Tornaügy.** A már e lapok hasábjain köztudomásra hozott s hálával vett versenydijakon kivül f. hó 22-kén F o r g á c h Gusztávné urnő két db. egy frtos tallárt küldeni kegyeskedett. Miért köszönetet nyilvánit az elnökség.

— **A városi reáliskola** vizsgálatai, mint lapunk tegnapi számában is jeleztük, tegnap vették kezdetöket, s a mint bennünket egy minden osztály vizsgálatán megjelent tanügybarát értesit, azok igen kitünően sikerültek. Ez eredmény nem lep meg bennünket; — mi csakis ilyet vártunk egy oly jeles tanárkartól, mint a reáltanodai, s a melynek élén egy oly tapasztalatokban gazdag, kitünő szakképzett s elösmert tekintélyü paedagogus áll, mint Gelencei Pál igazgató ur. — Örömmel konstatáljuk az ily eredményt, s a legmelegebben óhajtjuk a tanoda fölvirágozását. És itt épen helyén valónak találjuk fölemlitni, hogy tanügyi kormányunk a legbölcsebben fogna eljárni, ha a N.-Kállón levő állami tanodát nem Nyiregyházára tenné át nehány szabolcsmegyei egyén óhajtására, hanem Debreczenbe, mint a hol egy ily intézet fölvirágzására minden föltétel megvan. A város szivesen fogna fentartásához az eddigi alapitványokkal hozzájárulni, s igy az álalmnak előnyösb lenne ide helyezni és itt tartani fel azt a tanodát, melyre a nyiregyházi levegő egyátalában nem fog éltető lenni.

— **Vendéglői miseria.** Báró Edelsheim Gyulay főhadparancsnok és kisérete részére távirati uton a Bikában 13 szoba lett megrendelve. Levén pedig ezen szállodában összesen 14 használható szoba, most másfél napig a Bikában csak egyetlenegy szoba állott az érkező vendégek rendelkezésére. Érkezett pedig ezalatt az idő alatt legalább is 20 vendég, a kik aztán kénytelenek voltak drága pénzért magánházaknál szerezni ellátást, a mi a legtöbb esetben nem csak hogy költségesebb, hanem sok tekintetben igen kényelmetlen. — Nem emlitenök fel ez esetet, ha azt nem látnók, hogy még mind a mai napig semmi látható előkészületét nem észlelhetjük a Bika egy része felépitésének, a mi a nyár folyamára terveltetett. Hát még majd a jövő farsang, mennyi miseriával fog szolgálni? Jó lenne ezt az ilető helyen ugy a közönség, mint a város érdekéből figyelembe venni. (Beküldetett.)

— **Ma tartatott meg** a debreczeni főiskolában levő e l e m i m i n t a i s k o l a közvizsgája, mely valóban ünnep volt a tanügy barátaira nézve. A növendékek minden tekintetben a legalaposabb készültséget mutatták s jeles tanitó Kállay István ur ismételve bebizonyitotta, hogy a tanitói téren egyike a leghivatottabb és egképzettebb egyéneknek.

— **Egy vidéki lap** „H o g y f o g j á k a f é r j e k e t" czimü ujdonságot csinált a „D."-ben és lapunkban megjelent azon közleményből, melyben köszönetet mond egy apa azon biztositó társaságnak, hol leánya biztositva volt. — A jó lap azt hitte, hogy ez „fogás" az apa részéről, ki leányát férjhez akarja adni, — azonban sajnos, az apa nem teheti már ezt, mert egyetlen leánya m á r 4 h ó ó t a a s s z o n y! Hanem hát egy ujdonság kedveért az ilyen fogást meg-megereszti az a bizonyos vidéki lap!

— **Önképzőköri ünnepély.** A debreczeni kereskedelmi középtanodai ifjuság önképző köre f. hó 28-án csütörtökön délután tartja meg utolsó ülését e tanévben. Ezen ünnepélyes zárülés d. u. 3 órakor kezdődik. Programmjából kiemeljük a szavallati versenyt, melyben Fried Mór, Jeney Miklós és K ein Armin vesznek részt. A legjobb szavalló jutalma a kör által kitüzött egy db. arany. Ugyanezen alkalommal olvastatik fel a biráló bizottság jelentése a f. tanévben beérkezett pályaművekre, bontatnak fel a jeligés levélkék s osztatnak ki a dijak. Az ülés nyilvános. A t. szüléket s a tanügy barátait teljes tisztelettel hivja meg — Debreczen, 1877. jun. 26. — a kör elnöksége.

— **Betöréses tolvajság.** A tolvajoknak is van haszna abból, ha hirlapot olvasnak. Egy fiatal tolvaj megtudta a lapokból, hogy jun. 24-én az esti órákban tornaünnepély lesz, ezen pedig a tornaegylet derék művezetőjének jelen kell lenni, s igy annak darabosutczai lakásán egy kis vakmerőség mellett szabadon lehet gazdálkodni. És ugy is tőn. A fiatal tolvaj este 8 óra után bemászott a keritésen, s egy szoba ajtaját megnyitván, a szobában talált s elvihető ingóságokat szép kényelmesen összecsomagolta, s bizonyosan el is viszi zsákmányát, ha Örvényi Vilmos ur, ki roszullét miatt ott hagyta az ünnepélyt, haza nem érkezik. A tolvaj az utcza ajtó nyilására megugrott, s csupán egy fekete kabátot vitt magával.

— **Lesz-e tehát háborunk?** Igen is lesz, mert az árvák ügyében a törvény megalkottatik e háborus világban s a képviselők által nem kedvelt nyári időben is. Tehát fájdalom, előérzete ez annak, hogy háborunk és e miatt sok árvánk lesz.

— **Petőfi gyürüjére** vonatkozólag közleményeink kiegészitéseül a „Kelet"-ben nehány részletes adatot olvasunk. Az erzsébetvárosi törvényszék elnöke egy törvényszéki birót és alügyészt Segesvárra küldött Eisenberger (Vasvári) kihallgatása czéljából. Vasvári az első fölszólitásra átadta a gyürüt s elmondta miként jutott ahoz. 1849, nyarán, mint 15-éves fiu, csakugyan kiment a csatatérre s ott látta, miként temetik el a honvédeket, még élve is; mikor onnan hazafelé ment, egy czigány egy gyürüt ajánlott föl neki megvételre, melyet állitólag a csatatéren egy ur-forma halott ujjáról vágott le; ő megvette s ezt többeknek el is beszélte. Az ötvenes években állitólag Petőfi testvére Segesvárt járt, bátyja halála után tudakozódott s hallván, hogy nála egy gyürü van, őt is (Eisenbergert) fölkereste, a gyürü láttára könyezni kezdett, azt állitván, hogy az bátyja gyürüje s kérte sok pénzért; de ő nem adta át. Hogy a czigány ki volt: nem tudja. A gyürü aranyból van, metszett kőfejjel, egy középszerü férfi kis ujjára talál, de benne semmi név, avagy betü s az iratokkal együtt az igazságügyi miniszteriumhoz terjesztetik föl. Miután Petőfi István él: az egész dolog miben állta könnyen felderithető.

— **Zengey Jánosné** jó hirü leánynevelő és tanintézetében az évi vizsgálatok a jövő julius hó 3-án és 4-én fognak megtartatni, melyekre nemcsak a szülék, de a tanügybarátok figyelmét is fölhivjuk. A vizsgálatok kezdete d. e. 8 órakor lesz.

—**Tegnap reggel** 3 db. Wertheim-féle szekrény kulcs találtatott. Tulajdonosa a városházánál levő kapitányi hivatalnál átveheti.

— **Zártajánlati hirdetmény.** A nagyméltóságu m. kir. közmunka és közlekedésügyi ministerium f. évi junius hó 11-ról 8923. sz. a. kelt rendeletével a nagy-várad-kolozsvári államuton levő, a mult évi árviz által megrongált 83. számu hid kijavitására, illetőleg ujra épitésére 1851 frt 02 krt, — azaz egy ezer nyolcz száz ötvenegy forint és két krajczárt engedélyezett. Ezen épitkezésnek vállalkozás utjáni biztositása végett a f. évi julius hó 7-én renggeli 10 órakor a biharmegyei m. kir. épitészeti hivatal irodájában zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. Az ezen épitkezésre vonatkozó tervrajz, előméret, költségvetés, müszaki leirás és részletes feltételek a fentirt hivatalnál a rendes hivatalos órákban a tárgyalás napjáig megtekinthetők. Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, hogy ezen épitésre vonatkozó 50 kros bélyeggel ellátott és lepecsételt irásbeli ajánlataikat a f. évi julius hó 7-ik napjának reggeli 9 órájáig e hivatalhoz nyujtsák be, — a később érkezendő ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni. Az ajánlatban számmal és szóval kiirandó az ajánlott öszveg, vagy száztóli árengedés az ajánlkozó neve lakása és polgári állása befeglalandó azon kijelentéssel, hogy ajánlkozó a részletes feltételeket ismeri s azoknak magát alája veti; végre melléklendő az ajánlathoz 10% biztositék vagy kész pézben, vagy állampapirokban az a napi árkelés szerint 437/1877. számhoz. Biharmegyei m. kir. épitészeti hivatal. Nagyváradon, 1877. junius hó 17-én.

Délutáni posta.

— Bécs, jun. 25. Galacz és Braila között 27 ezer ember kelt átal a Dunán, s e nap Hirsova mellett 4 hadtest is.

— Bécs jun. 25. A törökök a Zeta völgy egész balrészét elfoglalták, s készülnek a Cettinyébe való előnyomulásra.

— Cettinyéből e hó 20-áról jelentik, hogy reggeltől estig elkeseredett harcz foly Szanaiczi és Niniczi falvak közt, a törökök 3000 embert vesztettek, a montenegróiak vesztesége is igen nagy.

— Bukarest, jun. 25. Tegnap Ggyurgyevó és Ruscsuk közt ágyuharcz volt.

A Debreczeni E. eredeti távirata.

Budapest, jun. 26. (Feladatott d u. 12 óra 30 perczkor. Erkezett 3 óra 45 perczkor) Tisza Kálmán miniszterelnök a képviselőház mai ülésén megtette a nagy érdekeltséggel várt nyilatkozatot a keleti politikáról. A nyilatkozatot a képviselőház általános megnyugvással s élénk tetszésnyilvánitással fogadta.

London jun. 26. Erzerumból jun. 25. jelentik, hogy junius 21-én és 22-én a délibabai szorosoknál komoly összeütközések voltak. Az oroszoknak Saidekanig kellett hátrálni. A harcz egy folytában 33 órán át tartott. A veszteség mind a két részről igen tetemes.

Konstantinápoly, jun. 25. este. Az oroszok jun. 23-án Batum mellett megtámadták a törökök hadállásait, s 1000 halott veszteséggel visszaverettek. Jun. 24-én az oroszok megujitották a támadást, de ujból visszaverettek, s kényszerittettek az első müködési vonal odahagyására. Az oroszok vesztesége ez alkalommal 1500 halott, a törökökè is több száz halott és sebesült, Bajazidban már ismét a török hatóság székel. Kars bombáztatása egyre tart.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

HIRDETESEK.

Fióküzlet Debreczen.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA

DEBRECZEN, Bazár és Széchenyi-utczai szögletén.

m. k. sz. nagykereskedők

NAGY-VÁRAD Sz. László tér és zöldfa-utcai szögletén.

Budapest Deák és Erzsébettér szögletén.

AJÁNLJÁK GAZDAGON ELLÁTOTT

vászon-, pamut-, fehérnemü és divatáru raktárukat

legjutányosabb, határozott árak mellett.

Vászon czikkek:

Valódi **rumburgi, kreász, irlandi, hollandi, szileziai** és **160—170** cm. **lepedő** vásznakat, ugyszinte fehér és színes **csinvatot, kanavászt,** továbbá sávolyozott és kamuka **asztalteritőket, kávés-abrosz** és **csemegekendők, törülközők és zsebkendőket.**

Pamut-áru czikkek:

fehér **chiffon, percail, batist-clair, moll, linon, crepe-lisse, bélés-mouszelin, virágos mouszelin** és **csipke-függönyök** és **függöny-szövetket,** színes ingruha és butor **percalokat,** továbbra **zsinór** és **pique-velez** szöveteket, **bélés-sirtinget** és **kroiszet.**

Kész fehérnemü czikkek:

Férfiingek, vászon, chiffon, vagy színes percailból, **lábravalók, kézelők, gallérok, női ingek,** percail és velez **corsettek, szoknyák, kötők, fejkötők** és **harisnyákat,** ugyszinte mindennemü **gyermek fehérnemüket,** kész **ágynemüket** (3 párnа, 1 paplanlepedő). Egész **kiházasitások** legjutányosabb árak mellett elvállalatnak és saját budapesti gyárukban elkészittetnek.

Divat-áru czikkek:

Legujabb divatu **szőr** és **selyem kelméket, beszövött, chalokat, gyapju, cachmir** és **berlini kendőket,** ugyszinte mindennemü **gyász-kelméket** és kendőket.

Ezenkivül még:

Nagyválasztéku gobelin ripsz és damasz **butorszöveteket, ágy** és **asztalteritőket,** finom **velour, szőnyegek** és **ágyelőket, pokrócz, paplan** és **matráczokat,** valódi pottendorfi **kötőpamut,** ugymint mindennemü **varró, selyem** és **czérnákat.**

(61)

Hirdetés.

Vagyonbukott **Serényi Imre** csődtömegéhez tartozó egy Hornsby-féle **arató gép**, jó állapotban, ujonnan kijavitva, Borsányi Viktor helybeli gépész ur n.-váradutczai üzlet helyiségében eladó. — Értekezhetni iránta alólirottal Debreczenben Széchényiutcza 1819. sz. alatt.

Debreczen, 1877. jun. 24.

Váradi Szabó Miklós,
csődtömeggondnok.

(380) 1—2

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, hogy **Jámbor Istvánnak Bacsó Józsefné** elleni végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 2131. számu tjkönyvben jegyzett kis-hatvanutczai 1407. sz. ház s 5 hold ondódi föld egészben 1600 frtra becsült ingatlanokra az **1877. évi julius ho 27-ik napjan d. u. 3 orakor** mint első és az **1877. évi augusztus ho 27-ik napjan d. u. 3 orakor** mint második határidőben, a törvényszék árverési teremében végrehajtó **Török Péter** által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitüzött birtok nem fog eladatni.

2 szor. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis a 160 frtot készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, es pedig: az árveréstől számitandó 1, 2, 3 hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkár ellen biztositani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem teone, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, ujabb árverés alá bocsáttatni- és csupán egy határidőnek kitüzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak — azok, kik az árverésre kitüzött javak iránt t u l a j d o n i-, vagy más igényt, — avagy elsőbbségi jogokat érvényesithetni vélnek, — hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közététele napjától számitandó 15 nap alatt, habár külön értesitést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamat nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Végül felszólittatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett helyben megbizottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben **Szabó Antal** ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1877. évi junius hó 15-dik napján tartott üléséből.

Becske Lajos, helyettes elnök. **Bay Gábor,** h. jegyző.

(378) 1—3

Birtok bérbeadás.

Az **Orosz Béláné Fényes Róza** urhölgy tulajdonát képező s 400 holdnyi keményfokpusztai tagbirtok, mely Biharmegyében nagyszalontai vasutállomástól 1 és ½ órányira fekszik; — belső telek, gazdasági épületek s minden vele járó jogokkal együtt, **a folyó évi november 1-től kezdve, 3 vagy több évre** előnyös feltételek mellett bérbe adandó.

Bővebben értekezhetni Debreczenben, — czegládutcza, 2574. sz. a. alólirottal.

Komlóssy Arthur,
ügyvéd.

Egy debreczeni 13 659/1600 cat. holdat tevő bellegelői illetménynek megváltási joga szintén eladatik fentebbi által.

(367) 2—2

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdtt. 403. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a debreczeni királyi járásbiróság 1689/1877. számu végzése által **Stern Herman** ellen, a **debreczeni ref. egyház** részére 465 frt követelés végett elrendelt biztositási végrehajtás folytán biróilag lefoglalt, s 1320 frt 80 krra becsült szeszes italok stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszinén, vagyis Szécsényi-utczán 1818. számu háznál leendő eszközlésére határidőül **1877-ik évi julius hó 10-ik napjának délelőtti 9 órája** kitüzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklett ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 406. §-a szerint szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Debreczen, 1877. évi junius hó 27. napján.

Váradi Imre,
kiküldött bir. végrehajtó.

(381) 1—3

Laptulajdonos **Molnár György.**

Kiadja és nyomatja **Kutasi I.** Debreczenben. 1877.